

37928/10

Printed in CANADA

КАНАДИЙСЬКА БІБЛІОТЕКА Ч. 10

Іван Боданський

НЕВДАЛИЙ ІСПИТ

Трагікомедійка на 1 дію
для дітей.

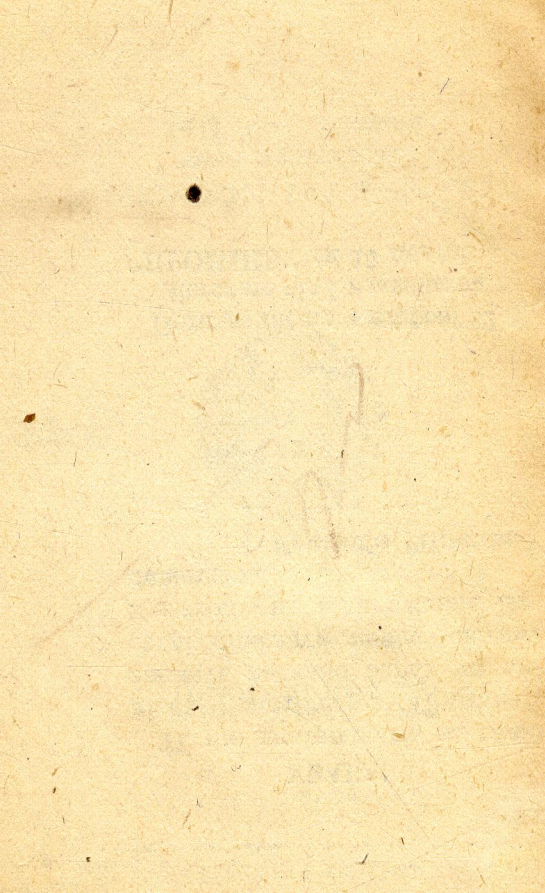

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ

1927.

Видавництво "Промінь"
632 Селкірк Евіню, Вінніпег.

Printed in CANADA

УВАГА!

Ті, що виставляють на сцені діточі картини з "Проміня", зволють ласкаво зараз по виставі прислати певну частину з доходу на піддержання Видавництва.

Редакція "Промінь"

Ноти до пісні на сторони 32-й
дістанете від Видавництва
"ПРОМІНЬ" за 15 центів.

40

Львів. Бібліотека
АН. УРСР

10.889

КАНАДИЙСЬКА БІБЛІОТЕКА Ч.10

Іван Боданський

НЕВДАЛИЙ ІСПИТ

Трагікомедійка на 1 дію
— для дітей. —
(Пригоди зі старокраєвих
шкіл.)

~~87428~~ / 10.

ЦІНА 15 ЦЕНТІВ

— 1927 —

Накладом Т-ва "ПРОМІНЬ"
623 Селкірк Авню
Вінніпег, — Ман.

Вар. 240-27/450

Ш9(7к)6

Право передруку застережене.

2

Львівська державна
наукова бібліотека

№

6583

НЕВДАЛИЙ ІСПИТ

Дієві особи:

1. Учитель. 2. Інспектор
3. Никола, 4. Василь, 5. Іван
6. Петро, 7. Стефан, 8. Михай-
ло, 9. Шльома, 10. Анна 11.
Ольга, 12. Марія, 13. Параня—
школярі.

14. Візник. 15. Господар.
Гурток школярів.

Річ діється в одній гірській
місцевості в Галичині при кін-
ці шкільного року, в літі.

Дія І.

..Сцена представляє шкільну кімнату в часі іспиту. В лавках сидить кільканайцять хлопців і дівчат. На переді з боку стоїть столик і крісло. Коло стола стоїть учитель і тримає в руках палик.

Ява І.

Учитель: А вас чому так мало прийшло до школи?

Школярі: Ми прошу, не знаємо.

Никола: Прошу, а Ви набийте тих, що не прийшли.

Учитель: Тихо вже там. А тепер уважайте всі: Нині кінчить

ся шкільний рік і я розпущу вас всіх на вакації і науки вже не буде.

Школярі: Ах, добре, добре! (Підскакують з радості, плещуть руками і гомонять).

Учитель: Тихо! кажу.... Ти, Василю, дуже чогось нині пус-туєш. Повтори мені зараз, що я тепер сказав!

Василь: А що, прошу, я ма-ю повторити?

Учитель: Повтори те, що я тепер, недавно сказав.

Василь: Ви сказали нам, що розпустите нас так, що ми ма-ємо вже повилазити на вакації і так не буде вже ніколи науки.

Школярі: (сміються): Ха, ха, ха!

Никола: Прошу, він дурний.

Учитель: Буде, буде вже!..... Я скажу ще раз: Нині кінчить-ся шкільний рік, а від завтра

науки вже не буде! Розумієте?

Школярі: Розуміємо, розуміємо! То добре, прошу:

Ччитель: Отже, нині мусимо зробити іспит. А хто з вас скаже мені, що то є іспит або екзамен?

Іван: Прошу я! прошу я!

Учитель: Скажи!

Іван: Прошу, іспит або екзамен є тоді, коли хтось спить і їсть сметану.

Школярі: (Сміються) Ха, ха, ха! Прошу я! прошу я!

..**Учитель:** Тихо! Спокій! То зле! Але уважайте: зараз придуть до нас з міста пан інспектор.

Петро: Прошу, а пан шпектор жид?

Учитель: Тихо, хлопче! Ні! Тепер мовчи! Уважайте! Тому кождий з вас мусить сидіти тихоенько, не вільно нікому ані

пустувати, ані обертатися, ані говорити. Памятайте!

Никола: Прошу, а пан інспектор мають великий бук?

Учитель: Тихо, хлопче! Пан інспектор не мають бука, але вони мають олівець, і як хто з вас не буде вміти того, що я вас запитаю, або пан інспектор, то вони запишуть тото усьо. А потім... буде біда.

Стефан: Прошу, а як я небуду щось вміти, то кілька буків запишуть Вам пан інспектор?

Учитель: Будь тихо, Стефане! Я тебе не питаю. Мовчи! Отже, памятайте, діти: Не застидайте мене, бо інакше пан інспектор перенесуть мене кудись далеко, а сюди прийде якийсь гірший учитель...

Іван: А хто, прошу, жид?

Учитель: Я не заню! може й жид?

Петро: А я, прошу, взявби того жида за бороду і оттак танцювавби з ним! (Підскакує з сугідом).

Учитель: Тихо вже раз! Чекай, най скінчу. Як прийдуть сюди пан інспектор і як увійдуть до класи, то кожний має встати і сказати: Слава Ісусу Христу!" Розумієте?

Школярі Розуміємо!

Іван: Прошу, а цей Шльома має так само сказати?

..Учитель: Так! Всі разом маєте сказати!

А тепер спробуємо... Уважати! Встати! Сла—ва—

Школярі: (недбало) Слава Ісусу Христу! — сту!

Учитель: Зле! Мусите сказати гарно і враз. Спробуйте ще раз: Сла....

Школярі: (хором) Слава Ісусу Христу!

Учитель: Тихо! Пст! Хтось їде. Сідати! Поправити на голові волоссе! Руки заложити!

ЯВА II.

Ті самі. Входить інспектор

Учитель: Встати! Сла—

Школярі: Слава Ісусу Христу!

Інспектор: Слава! На віки слава! Сідати! (Витається з учителем).

Учитель: Сідати! Пст!

Інспектор: Ов, а то чому так мало нині дітей в школі?

Учитель: Тепер ,прошу, всюди велика робота. Тому родичі дітей забралися в поле а діти полишили в дома на господарці, коло малих дітей.

Інспектор: Треба записати на кару! Діти мали нині прийти всі, бо я приїхав на візитацію!

Учитель: Ми не знали, що

пан інспектор приїдуть!

Інспектор: От в цім і штука!
А що Ви робите з отчим друч
ком? Бете їх?

Учитель: О ні! Цих дітей не
треба бити; вони вже доста
биті. Я показую ним на мапі.

Інспектор: А, хиба що так:
То добре! Питайте їх щось з
релігії. (Сідає).

Ява III.

Ті самі. Входить Михайло

Учитель: А ти чому так піз-
но приходиш до школи?

Михайло: То прошу, у нас
дома була бійка і мама виби-
ли татови око.

Учитель: Ну, тай що з того

Михайло: Ну, а я чекав кін-
ця, хто сильніший....

Школярі: (сміються) Ха-ха-
ха!

Учитель: Тихо, пст! — А те-
пер вклонися пану інспекторо-

ви і сідай на місце!

Михайло: (кланяється і сідає).

Учитель: Хто з вас, діти, скаже мені, що то є метрика?

Анна: Прошу, я скажу:

Учитель: Скажи:

Анна: То є, прошу, коза!

Учитель: Що за коза? Як то коза?

Анна: А Ви не знаєте? А так бо коза каже: ме —, а потім ногами дригає: дриг, дриг!

Учитель: Тихо, тепер!

Пе тро: (виливає з калама-ра антрамент (каву) так, щоб бачила публіка, а його сусід Стефан пустує).

Учитель: Хто сотворив світ? Скаже нам Стефан!

Стефан: Прошу, то не я; то він! (Показує на Петра).

Учитель: Що — він?

Стефан: Він випив тепер у-

весь антрамент з каламара.

Учитель: Хлопче! Ти що зробив! Таж то отруя!

Петро: Прошу, я закусив уже отсею бібулою і вона там в череві витягне антрамент.

Учитель: Но, будьте тихо! А тепер хто з вас скаже мені: Кого ми повинні любити найліпше в світі? Хто добре відповість, той дістане золотого!

Ольга: Прошу, я скажу:

Учитель: Но, скажи!

Ольга: Прошу, ми маємо любити найліпше пана інспектора.

Учитель: Пана інспектора і всіх добрих людей повинні ми й так любити. Але кого найліпше?

Марія: Прошу, маму!

Михайло: Пирог!

Петро: Прошу, ковбасу!

Всі: (сміються): Ха-ха-ха!

Учитель: Но, тихо вже! Ану, хто скаже?

Шльома: Проши я!

Учитель: Скажи їм Шльомку! Але добре завстидай їх!

Шльома: Ми маємо любити найліпше на світі Ісуса Христа!

Учитель: Добре Шльомку! Правда! На тобі золотого!

Шльома: Дякую.

Школярі: (дуже невдоволені, аж чіхаються в голову, що не дістали нагороди) і заглядають до Шльоми).

Інспектор: Позвольте, пане учителю. Як то, Шльома, Ісуса Христа? Та ж жиди не люблять Ісуса Христа?

Шльома: Ну, ну, тай я не люблю! Але я хотіло заробити собі роші на книжки. Ну, а тепер і я маю роші і пан учитель знають, кого ми повинні най-

ліпше любити.

Учитель: Уважайте, діти: В Біблії є написано, що Бог сказав до Адама оттакі слова: За ту кару у поті чола твого будеш їсти хліб твій, аж поки вернешся в землю! Хто з вас скаже мені, що то значить?

Никола: Прошу, я скажу!

Учитель: Ану, скажи!

Никола: Бог сказав до Адама, що кожний чоловік за кару має так довго їсти свій хліб, аж поки не зіпріє і упаде на землю...

Всі: (сміються): Ха-ха-ха!

Інспектор: То ви, діти так умієте релігію?! Фе! Я запитую вас ще одно слово: Що то є "пророк"?

Петро: Прошу, то Марійчин тато!

Інспектор: Як то "Марійчин тато? Що ти здурів, хлопче?

Петро: Та, прошу так люде кажуть! Бо коли має бути дощ, то Марійчиного тата свербить ніс і дзвонить у лівім усі!

Всі (сміються) Ха-ха-ха!

Інспектор: Ну, досить з релігії. Питайте з рахунків.

Учитель: Слухай, Шльомку: Як твій тато скурить денно три папіроски, то кільки папіросок скурить він за тиждень?

Шльома: Проши, вісімнайцять.

Учитель: Як то: вісімнайцять?

Шльома: Ну, так: три рази по шість, то є вісімнайцять!

Учитель: То ти такий осел і не знаєш, що тиждень має не шість, але сім днів?

Шльома: Си гіт! Ну, ну чому я того не маю знати, але моє тате є собі хусит і воно ні

коли в світі не хоче в суботу курити, бо то сабаш!

Учитель: То най вже буде й так. А тепер подамвам другий примір: Сі ло на пліт 10 воробців; надійшов стрілець і бевх, тай убив 8 воробців. Тепер я питаю вас скільки ще воробців лишилося там? Скажи Стефане!

Стефан: Прошу, там вже не лишилося ані одного воробця.

Учитель: Що ти плетеш за дурниці! А то як?

Стефан: Бо, прошу, решта воробців перестрашилися й повтікали.

Учитель: Гм. гм. Але заходить питання: Скільки воробців втекло? Хто скаже?

Школярі: Рахують на пальцях.

Інспектор: (показує дітям

два пальці).

Параня: Прошу пана учителя пан інспектор хочуть дуже на двір!

Учитель: Тихо, мовчи тепер! Отже скільки воробців втекло? Скаже Шльома!

Шльома: Два!

Учитель: Так! Втекло два воробці.

Іван: Але, прошу, чи цей Шльома годен тоті два воробці пізнати, як вони вже замішалися з іншими воробцями? Най він це скаже? То не штука сказати: "два!"

Учитель: Тихо, тихо! То все одно!

Інспектор: Позвольте, пане учителю! Ваші діти цілком дурні і нічого не знають! Що то за наука у Вас? Я сего не розумію!... А тепер питайте їх з польського!

Учитель: Уважайте, діти! А як це буде по польськи: "В літі маємо спеку". Хто скаже?

Школярі (мовчать).

Інспектор: А може ви будете так знати: "В леце мами упали"

А як це буде по українськи?

Ольга: Прошу, я скажу!

Інспектор: Скажи, дитинко.

Ольга: По українськи то буде так: Мама лізли в полову й упали.

Учитель: Встидайся! Що ти говориш!? Хто скаже?

Школярі: (мовчать).

Інспектор: Скажу вам ще одне гарне речення, а хто мені гарно і ладно відповість, той дістане молитвеник; уважайте!

"Мама доводи, же Буг єст для нас добри". Як це буде по українськи? Хто скаже?

...Марія: Прошу я скажу.

Інспектор: Скажи, скажи дитинко, те що я сказав.

Марія: Ви сказали так: Мама пішли до води, бо там є для нас добрий бук!

Учитель: Фе! То ти не знаєш, як то говориться по польськи? Скаже нам гарно Петро!

Петро: Прошу по польськи треба говорити носом, дзенькати зубами, а руками казати: проше!

Учитель: Марш за двері!

Петро: Прошу, там на дворі є тепер Паранчин брат, і він має мене бити. — Прошу я вже більше не буду...

Учитель: Ну, то стань собі за кару! Чув?

Іспектор: Файна у Вас наука нема що казати!... Досить з польського! Питайте з німецького!

Учитель: Що ти знаєш найліпше з німецького;—Василь?

Василь: Я знаю з німецького, що “як би не дер, ді дас, то були би німці з нас!”

Учитель: Но не так! Скажи якесь речення!

Василь: Дер циган машірен понад воду і упав у вассер.

Учитель: А ти що, здурів, хлопче? Та це не по німецьки! Це лише мішанина.

Як це буде по німецьки: “Воробець летить! Скажи нам Олю!

Ольга: Воробець фуркен!

Учитель: Зле! Скажи якесь речення, Шльома!

Шльома: Дас гешефт іст гут!

Учитель: Гарно, Шльомку, маєш з німецького дуже добре!

Інспектор: Ану, а тепер я хо

чу почути, що вони уміють з українського. Питайте!

Учитель: Що ти знаєш з українського, Параню?

Параня: Я знаю з українського про українських князів, гетьманів, козаків, про Січ, про Гайдамаків і про Соборну Україну! І про Січових Стрільців, прошу!

Інспектор: Ти дуже писка-та. Тебе ніхто не питає за все. Ти ще перше чогось там крутилася!

Параня: Прошу, то вона! (показує на сусідку.) До неї написав Михайло картку, коли Ви поїдете вже до дому, бо від Вас дуже жидом чути!

Учитель: Тихо! Пст. Давай сюди картку! (Відбирає).

Інспектор: От зла метода! Позвольте, пане учителю!

Учитель: Що прошу?

Інспектор: Ви цілком зле питаєте дідей. Ви мусите кожде питання добре обдумати і сформувати. Питання має бути коротке і ясне, так, щоби кожна дитина могла відразу відповісти о що Вам ходить. Дивіться на мою велику практику: В цій книжці є слово “лавка”. Я зараз запитаю о це слово хотьби й найдурнійшого школяра, а він мені точно відповість. Слухайте! Де ти сидиш тепер? Петро Шкварок!

Петро: Прошу, я не сиджу, але ще стою за кару.

Іспектор: То нічого! Уважай, Николо?

Никола: Прошу, я сиджу тепер в школі.

Іспектор (мягче) Гм... Правда... Але в чім ти сидиш?

Никола: В татовій блюзці, бо мою пірвав пес, а мама ще

не зашили.

Іспектор: Не говори дурниць! Але на чім ти сидиш?

Никола: Прошу, на штанах!

Іспектор: Чекай, чекай, хлопче! А в чім ти тримаєш книжки?

Никола: Прошу, в торбі!

Іспектор: Сідай, торбо!

Никола: Прошу, я не торба, але Пиріг.

Учитель: Тихо, тепер! Відповідай: В чім тримаєш торбу з книжками?

Никола: Прошу, в лавці!

Іспектор: Отже, як називається отся річ, Николо? (Вказує на лавку).

Никола: Лавка, прошу.

Учитель: Сідай, вже!

Іспектор: Досить! Питайте їх тепер з географії!

Учитель: Що ти знаєш з географії? Скаже нам Анна!

Анна: Я знаю з географії, що цілий світ є так великий як гарбуз, а люде, як мухи!

Учитель: Де-де-де. Де ти заїхала? Що то є Париж? Скаже нам Михайло!

Михайло: То є, прошу, горнець!

Учитель: Як то, горнець?

Михайло: Бо прошу, як вариться риж, то йде пара!

Учитель: А вам що сталося нині, діти?

Школярі: Ми, прошу дуже боїмося пана шпектора!

Учитель: Та чого? Ну, а де лежить Італія? Скаже нам Ольга!

Ольга: Прощу, Наталія тепер не лежить, але сидить отут на переді, коло Марії.

Учитель: Ну, а в котрім краю є місто Букарешт? Іване!

Іван: Прощу, в місті!

Учитель: Як то в “місті”?

Іван: А так! Як мої тато, але ще хлопцем вкрали були курку, то їх були набили буком, а потім замкнули в місті до арешту!

Учителе: Тай вже?

Іван: Тай вже!

Інспектор: Перепрошаю, що перебиваю Вам, пане учителю. Ви, діти, не вмієте цілком нічого! Я не бачив ще таких дітей, як ви.... Скажіть мені, що ви властиво робите в школі?

Василь: Ми, прошу, не робимо в школі нічого, лише чекаємо, аж доки пан учитель не випустять нас до дому.

Інспектор: Тай, то всю?

Василь: Ага!

Інспектор: А-а! Хиба, що ви такі!.... Шкода вас вчити! (до учителя): Запитайте їх дещо зі співу!

..Учитель: Встати! Стояти просто! Голова до гори! Заспівемо собі пісню: “Стоїть явір над водою” — на нову арію (як “Там дівчина жито жала, сама чорнобрива”).

Сто-о-о.... (подає тон).

Раз, два!

Всі (співають):

Стоїть явір над водою,
В воду похилився;
(:На козака пригодонька,
Козак зажурився:).

Інспектор: Ну, досить! Питайте їх по одному пісень!

Учител: Заспівай щось нам.
Петре!

Петро: (співає):

Гей, там на горі Січ іде,
Гей, український стяг несе,
Гей, український!

Наше славне товариство
Гей, машерує: раз, два, три!

Інспектор: Досить, далше,

прошу питати!

Учитель: Заспіай щось нам,
Маріє!

Марія (співає):

Ми голубку уловили,
Кругом, кругом обступили,
(І голубко, чого тужиш?
Вибирайси кого любиш:)

Іспектор: Гарно! Співай да-
льше!

Марія (співає)

Ох, як ми не тужити,
Як не маю я з ким жити?
(А мій милий, чорнобривий
Давно лежить в могилі:)

Інспектор: Досить: Прошу
дальше питати!

Учитель: Заспіває щось нам
Іван!

Іван: (співає):

1. Вечірний дзвін, вечірний
дзвін,

Богато дум наводить він,

2. Про Рідний Край, де я

розцвив,
Де щастя знав і де прожив,
3. І як прощавсь із ним один
В останній раз там слухав
дзвін.

Інспектор: То всьо гарно!
Але хто з вас потрафить заспі-
вати щось по польськи?

Шльома: Проши, я

Інспектор: Ану заспівай!

Шльома: (співає):

Поехал на війни

(:Вояк з єдним конєм:)

(:А як ше знув вруціл

Мял їх цось з двадзєсча:).

Всі: (свіються) Ха-ха-ха!

Учитель: Фе! Встидайся! Та
тут нема гармонії!

Шльома: Я і сам знаю, що
нема гармонії. Ну, то нічо, але
за те є тут файний гешефт!

Школярі: (один по другім):
Прошу, я хочу на двір....

Інспектор: Пане учителю,

дайте їм вже павзу!

Учитель: Павза!.... Всьо на двір!... Скоренько!

Школярі: (виходять. Лишається учитель і інспектор. Хвиля мовчанки)

Учитель: Отсе, пане інспектор, є правдива кара Божа з такими дітьми!

Інспектор: Що це Ви говорите! Ми даємо Вам хліб, а Ви ще й нарікаєте! Ви не вмієте вчити, от воно що!

Учитель: Так, що я маю з ними робити?

Інспектор: Ваша повага має всьо зробити!

Ява 4.

Ті самі. Входить візник.

Візник: Прошу пана шпехторі: Дітиска кидалися камін нем і вибили Вашому коневі око....

Інспектор: Що ти говориш?

Де? А ти де був?

Візник: Та я кількох збиточників добре вже оббив! Помаляють мене! От вже біжуть люде, й мене бити. Треба сховатися, бо, Бігме, буде біда!.. (ховається)

Ява5.

Ті самі. Входить господар

Іспектор: А тобі чого тут треба, хлопе?

Господар: То ви тут інспектор?

Іспектор: Я! Або що?

Господар: Тут чекає Вас за раз смерть! (Іде до дверей) А ходіть но сюди, панове газди! Той шпехтір є тут! Зараз дамо йому перцю, що нівечить наші діти.

Іспектор: (Перестрашений утікає через вікно). От, культура! Та це гірш дикунів!...

Учитель: Ну, а де Ваша по-

вага, пане інспектор?

Всі: (За сценою) Ловіть, ловіть! Він втік через вікно! За ним, за ним! (Тупіт. — Хвиля мовчанки)

Господар: Ви бачили, пане учителю?

Учитель: Бачив! (перестрашено).

Господар: Ви знаєте, що громада великий чоловік!

Учитель: Знаю!

Господар: Отже стережіться зла і робіть точно, що каже Вам громада!

Учитель: Я так і роблю! (перестрашено).

Господар: Не лякайтесь! А тепер скличте всіх дітей до кляси!

Учитель: Гаразд (Іде до дверей і дзвонить). До кляси діти, до кляси!

Ява 6.

Ті самі. Входять школярі

Учитель: Сідати на місце!

Господар: На закінченне цього шкільного року, прошу Вас заспівайте зі своїми школярами український гімн! Це шкандал і ганьба для всіх Українців, що не мають своєї Держави! — На Бога надія, що ці діти здобудуть скоро нашому народови кращу долю і гаразд, що дай Боже! Тепер співайте!

Учитель: Встати! Зараз заспіваємо гарну пісню.

Всі: (співають

В рідній школі, рідне слово,

В ній надія на обнову,

З неї виллесь наче море,

Струя світла у простори.

І огріє хлопські тиин,

І проміння в хату кине

І розжене тьми довкола.

Українська Рідна школа

З неї вийде племя сміле,
Що поборе вражі сили,
Що обійме менших братей, —
Сонних кликне в бій завзятий,
А в тім бою зломить пута,
Що в них наша доля скута,
І підійме рабські чола
Українська Рідна Школа.

Слова Константи́ни Малицької

Господар: А тепер, пане учи-
чителю, і Ви дістанете зараз
свою порцію, але ліпшу, як
той шпехтір! Стійте тут, а я і-
ду за людьми. (Виходить з
двома дівчатами на двір).

Учитель: (перестрашений бі-
гає по клясі). Ах, Боже! за що
й мене караєш! (До дітей) Ти
хонько, діти, най сховаюсь!
(Втікає через вікно)

Ява 7.

Ті самі. Входить господар з мі-
шком на плечах і дві дівчині з

гарними букитами цвітів.

..Господар: Дивіть діти! Такого доброго учителя ми ще не мали! Був вам, як рідний батько! Правда?

Школярі: Правда, правда!

Господар: За то ціле село складає нашому учителеві найсердечнішу подяку! В цім мішку приніс я для нашого доброго учителя дуже гарні дарунки. Тому в імени цілого села, дорогий пане учителю, прийміть від нас цей скромний дар! (Розглядається за учителем).... — А наш пан учитель де?...

Школярі: Вони настрашилися, що будете їх бити і втекли геть через вікно!

..Господар: Ох, Господи! А це що значить!? Перепросіть, перепросіть, пана учителя! Здоганяйте — скоро, скоро!

Перебіжіть конем!

Школярі (вибігають) Чекайте, чекайте, пане учителю!

Голос: (з далека) Ратуйте, ратуйте! Я не винен!

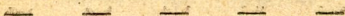
— Занавіса спадає —

УВАГА!

Ті, що виставляють на сцені діточі картини з "Проміня", зволють ласкаво зараз по виставі прислати певну частину з доходу на піддержання Видавництва.

Редакція "Промінь"

К Н И Ж К И

- Сотня Перлин, вірші кан. у-
чителя з ілюстраціями .40
- Дяк Учителем, діточа коме-
дійка на одну дію15
- Невдалий Іспит, трагікодій-
ка на одну дію, для дітей.
Ціна15
- Бажання Славка, цікаве .05
- / В Студії Майстра, чудове о-
повідання з ілюстрація-
ми, ціна15
- / Славко в Тарапатах, діточе
представлення на 1 дію .15
- 52 Тайни, яких варто знати .50
- Химери Славка, діточе пред-
ставлення на 1 дію15
- Киця-Бабка, діточа сцена
на одну дію. Ціна .10
- На Вакаціях, діточа сцена
на три дії30
- Діточий Світ, ч. 1, 2 і 3. Цікаві
книжочки для молодіжи .30

Фіялочки, цікаве оповіда-
нне з образками. Ціна .05

Для Рідних, — е це дуже а
дуже цікава книжка для моло
діжи. Містить велике число
прекрасних вершиків з кана
дійського життя і много об
разців. Сю нову і цікаву книж
ку кожда дитина повинна ма
ти. Ціна 40ц.

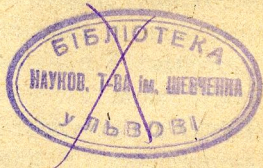
Гей школярики, пісня .10

Лісовий Огонь, зворушаю
че оповідання з днів пер-
ших поселенців в Кана-
ді. Ілюстроване .10

/Чим Я Буду? Се є чудове і пра
вдиве оповідання з канадй
ського життя. Сю книжку всі
діти повинні читати, если хо
чуть чимось бути на сім світі,
та зажити кращим життям.
Ціна 10ц.

"PROMIN"

623 Selkirk Ave.
Winnipeg, Man.

Р16583_y